

AZ ÖRÖK ÉLET TITKA

Kispál Csilla

Az örök élet titka

Tavasza jő télre,
Elolvad a jég,
Forog a kerge Föld
S mozog a mindenség.
Elillannak a percek,
Mint kósza gondolat,
A halál felé mutat
Minden pillanat.
A pusztán azt súgja
Hogy add meg magad,
Elkap az ősi mókuserék
S belőled semmi sem marad.
Hisz hősök hágtak hegyekre fel,
Hogy megszerezzék
A fukar múlandóságtól
Az örök Élet vizét.
Hullottak alá
A megtévedt mártírok.
Elnyelték őket
A telhetetlen sírok.
Tengerek mélyén
Keresték a drága Gyöngyöt
S aztán halott kezük
Markolta lenn a pusztán göröngyöt.
Írástudók bújták
A vastag könyveket,
Vakulásig hajlongtak
Ódon tekercsek felett.
Hiába vallatták váltig
A halott betűket,
A halhatatlanságról
Azoktól nem jött felelet.
A halandók is elmentek mellette
A Koponya Hegyén,
Mikor válaszként ott szenvedtél
A bűnös emberiség helyén.
Csak néhányan vették észre
Később a véres keresztet,
Mely arról tanúskodott,
Hogy nagy műved elvégeztetett.
De ez az otromba útjelző
Mutatott az üres sír felé,
Ahol legyőztetted a halált,
S a pokol megrendült belé.

Forrás: www.keresztenydalok.hu